

میبدی

از زندگی ابوالفضل رشید الدین میبدی تاجیک تبار، اطلاع زیادی در دست نیست. شهرت او به خاطر تفسیر عرفانی او بر قرآن کریم به نام «کشف الاسرار و عدة الابرار» که کاملترین و مهمترین تفسیر فارسی از تفاسیر صوفیه است، تاریخ شروع تحریر این کتاب بسال 520 هجریست و معلوم نیست چند سال بدین کار دشوار سرگرم بوده است. او تفسیر خواجه عبدالله انصاری را اساس کار خود قرار داده و آن را به پارسی دری شرح کرده است. میبدی کلام پیر هرات، انصاری را توسعه داده و بنشر و بسط آن مبادرت جسته است.

میبدی در نوبت اول به تفسیر هر سوره- که در این تفسیر آمده- مانند همه تفسیرهای قدیم فارسی، از نظر لغوی پرداخته است. در نوبت دوم، احکام، اخبار و آثار و نوادری را که در آن باره میان مفسران شهرت داشته، آورده و در نوبت سوم به تاویلات صوفیان درباره آیات پرداخته است. (1)

میبدی در مورد ذیل بنقل کلام خود از پیر هرات «انصاری» تصریح می کند: "پیر طریقت و جمال اهل حقیقت شیخ الاسلام انصاری سخنی نغز گفته در کشف اسرار «الف» و پرده غموض از آن بر گرفته. گفت الف امام حروفست، در میان حروف معروف است، الف بدیگر حروف پیوند ندارد، دیگر حروف بالف پیوند دارد، الف از همه حروف بی نیاز است، همه حروف را بالف نیازست، الف راست ست، اول و آخر یکی، یک رنگ و سخنها رنگانگ ... " (2)

منابع و مأخذ

- 40 - جهت معلومات بیشتر رجوع شود به: کتاب: «جلوه های تشیع در تفسیر کشف الاسرار» اثر ابو الفضل رشید الدین میبدی، نویسندگان: محمد مهدی و رکنی یزدی، سال نشر: 1373 هـ. ق.
- 41 - رجوع شود به کتاب: کشف الاسرار، آقای علی اصغر حکمت، ج 1، تهران، 1331 هـ. ص 54.
- تاریخ ادبیات در ایران، دکتر صفا، ج 2، ص 883، 930 - 932.

